

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlári cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A „liga” kiáltványa.

Már nem új dolog, hogy Bukarestben a szokásos „liga” elnevezés alatt társaság alakult azzal a célzattal, hogy a Románia határán, úgy mintők mondják, „a királyságon kívüli” románságot nemzeti támogatásban részesítsék.

Ez a „liga” immár komoly akcióba lépett.

Mit tehetett volna egyebet, mint „kiáltványt” bocsátott, s ebben rámutat azokra a feladatokra, melyekért küzdeni fog, és azokra az okokra, melyek a „liga” elnevezés alatt szervezkedett társaság létesülését felidőzték.

A „kiáltvány”, mely immár teljes szövegében nyilvánosság elé került különösen Magyarországgal szemben szokatlanul óvatos hangon van tartva, mert implicite sehol sincs felemlítve, hogy a „liga” kifejezetten a Magyarországi területen lakó „testvérek” dolgait igyekszik nemzeti támogatásban részesíteni.

E tekintetben egészen általánoságokban van tartva a kiáltvány, ennek dacára kiérzik belőle, hogy a magyarországi románság „elnyomott helyzete”, „sérmei” „szolgáltak okuk a liga szervezkedésére, hogy főképpen a magyarországi románság érdekeinek megvédelmezését tűzték ki célul nemzeti támogatásaikban a liga szent harcászai.

Ez a liga a „román nemzeti” védelmére megkezdett harcot szüntelenül fenntartani akarja mindaddig, míg ezen száradunktól szokásoktól (?) elütő üldözések (?) meg nem szűnnek.

A liga azt akarja, hogy „bárhon létező testvéreink a tanügy tekintetében teljes szabadsággal (?) birjanak, hogy nyelvük tiszteletben tartassék és a román egyház sérthetetlen legyen.”

A mint ezekből kitűnik, a bukaresti „liga” meglehetősen nagy dolgokra készül, de az is kitűnik, hogy olyan dolgokra adta a fejét, a miket, mint liga, tehát mint magántársaság nem valósíthat meg, mert hozzá való eszközökkel nem rendelkezhetik.

Mert ugyan hogy képzelet ez a nemzeti liga pusztán ilyen egyesületi uton megszűntetni azt, hogy a román nemzeti és az európai szokásoktól elütő üldözések” többé elő ne forduljanak, de főképpen hol látja a liga azt, hogy a „királyságon kívül élő románság” emilyen az európai szokásokkal össze nem egyeztethető üldöztetésnek van kitéve.

Hát ugyan Magyarországon az állam vagy a magyar társadalomnak mi lehet valójában a románsággal szemben való üldözése olyan formákban, hogy az semminő európai szokással meg nem fér.

Hát akadályozza valaki Magyarországon az itt lakó románságot abban, hogy nyelvét használja nemzeti kultúráját fejlessze, vagy hogy a románegyház sérthetetlen legyen?

Hát ki hiszi el a bukaresti liga és a románság tulajdon kívül azt, hogy a magyar állam vagy a magyar társadalom kiirtani akarják a románságot nemzetiségükből, fel akarják forgatni őket nemzeti szokásaik, hagyományaik, saját nemzeti méltóságukban, avagy éppen egyházi életükben megakasztani kívánják szabad mozgásukat és elko-bozni önkormányzati jogait?

Hát ezek mind épp oly régi, mint merőben képzelt sérelmek, a melyek miatt a románság már időtlen időktől fogva mindig panaszkodik, de a mely panaszkodásoknak soha sem volt semmi komoly alapjuk.

Am ha a bukaresti liga harcot akar felidézni, a románság és az egyes államok s azok társadalmi között. Akkor erre különösebb és komolyabb okokat kell keresni, mint a minők a kiáltványban felhoztak másfelől szük-

séges az, hogy a bukaresti liga legalább is nagyhatalomra nője ki magát, a mely az európai politikai koncertben súlyt tudjon adni a szavainak, mert addig az ilyféle tüzes frázisokból összetakolt kiáltványokkal bizonyosan nem sokat lehet lendíteni az elnyomott és üldözött „testvérek” sorsán.

Komolyabb ellenfelek kellene az ilyen harchoz, mint a milyennek a bukaresti liga e kiáltvánnyal bizonyítja magát!

Politikai hírek.

Tarifa politikák és az osztrákok. Baross miniszter legutóbbi bécsi útja, mint írják, fontos tárgyalásokkal áll kapcsolatban, melyek igen közelről érintik a magyar államvasutak tarifapolitikáját is. A német kormány megbízottjaival (tarifaszervezők) létesítette céljából megindult tárgyalások során ugyanis német részről az a kívánság nyert kifejezést, hogy a fenálló kereskedelmi szerződésnek tizenötödik cikkelye világosabb szerkezetet nyerjen s nevezetesen határozottan kimondassék az, hogy a Németországból jövő szállítmányokat ne lehessen szállítási díjak tekintetében kedvezőtlenebb elbánásban részesíteni, mint azokat, melyek a monarchia államainak belforgalmában szerepelnek. A magyar államvasutak új helyi díjszabásának ellenségei túlkul telhetőleg istáptolták e kívánságot, úgy okoskodván, hogy annak teljesülte a Magyarországra érkező osztrák szállítmányokra nézve is feltétlenül maga után fogja vonni az egyenlő tarifális elbánást. E körülmény hátráltató befolyása a német kereskedelmi szerződési tárgyalásokra képezte okát Baross miniszter bécsi utjának. Az illetékes tényezők közt e pillanatban folyó tárgyalások nem zárják ki azt, sőt egyenesen valószínűvé teszik, hogy megfelelő concessiók s kellő biztosítékok mellett meg fog szűntetni a különböző provenienciájú szállítványokra nézve az eltérő tarifális elbánás.

A konzuláris bíráskodás. A képviselőház ipartügyi bizottsága már részleteiben is letárgyalta a konzuláris bíráskodásról szóló törvényjavaslatot, a mely már legközelebb tárgyalás alá kerül a parlamentben.

Képviselő választás. Új Aradon hétfőn tartották meg a Frölich Gusztáv elhunyt következtében szükségessé vált új képviselőválasztást. A szavazás délután 3 óráig tartott. Összes 1691 szavazó közül leszavazott 740. A kormánypárti Hadik Sándor gróf ebből 487, a mérsékelt ellenzéki Scheidt Miklós 253 szavazatot kapott s így Hadik Sándor gr. az új-aradi kerület képviselőjévé választott.

A választási mozgalom Ausztriában. Egész Ausztriában élénken folyik már a választási mozgalom s Bécsben több választókerületben tartottak gyűléseket. Ezek legjellegzetesebbike volt kétségkívül a lipótvárosi gyűlés, a melyen a volt képviselő, Suess Edé tanár tartotta a beszámolóját s a melyen Plener is megjelent. Mindketten azon meggyőződésükkel adtak kifejezést, hogy a német szabadelvű párt erőben gyarapodva mint tekintélyes parlamenti tényező fog megjelenni az új képviselőházban s mindketten kijelentették, hogy ha oly kormányval fognak szemben állani, melyről feltehető, hogy Ausztriát a jelenlegi belügyi zavarokból erős kézzel kivonni képes és termékeny munkásságra akarja felhasználni a parlamentet, azt szívesen támogatják. Ehhez azonban mindenekelőtt az szükséges, hogy a német szabadelvű párt minél tömörebben és nagyobb számmal jelenhessék meg a parlamentben s e párt vezérei el is követnek mindent, hogy ebből reményük teljessédjék.

Az új olasz kormány. Mint Rómából írják, az olasz kabinet végleg a következőleg alakult meg: Miniszterelnök, külügyi és ideiglenesen tengerészeti miniszter Rudini, belügyminiszter Nicotera, kincstári miniszter Luzzatti, pénzügyminiszter Colomba, hadügyminiszter Pelloux, igazságügyi miniszter Ferraris, közmunkatügyi és ideiglenesen posta-és táviratügyi miniszter Branca, földmívelési miniszter Chimoire, közoktatási miniszter Villari. Államtitkárokká a külügyminiszteriumba D'Arco, a belügyminiszteriumba Lucca nevezettek ki. A képviselőházat valószínűleg szombatira hívják össze, hogy az új kabinet elmondja programját. Az eskü letétele után azonnal hivatalosan értesíteni fogják az új kabinet megalakulásáról a hatalmak római képviselőit, valamint Olaszország külföldi diplomáciai képviselőit is.

Oláh-liga manifestuma.

A Bukarestben alakult oláh liga, melyről már volt alkalmunk megemlékezni, végre egész hivatalos formában is a világ elé lépett.

Mi természetesebb, mint hogy e lépést legalább is egy „kiáltvány” alakjában tette meg.

Hogy mi képezi a kiáltvány tárgyát és miként szól az oláh liga nagy böggje — íme az írás:

„A románok kulturális egyesülésének ligája, az alapszabályok értelmében, a mai napon kezdte meg működését. Megalapítására és működésének szervezésére szolgáló előmunkálatok, hatalmas támogatásra és buzditásra találtak az összes románoknál, sőt az általuk lakott országok legtávolabban eső vidékein is. A szabad románban él a vele egyvéri testvérel szemben való kötelességének érzete, az elnyomottban pedig megszületett a könynebbülés reménye, mindkettőben pedig népünk vitálításának és nemzeti szolidaritásának öntudata gyarapodott.”

„Ezen hazafias áramlat átható a kedélyeket és az országban több városa nevezetesen: T-Szeverin, Pitești, Grajova, Tergovisze, Slatina, Plojeszt, Giurgin, Braila, Galacz, Focsani, Barlad, Buzen, Alexandria és Magurele gyorsan felállítottak a ligának osztályait (fiókjait) és most azon fáradoznak, hogy összeköttetésbe lépjenek a bukaresti központi osztállyal.”

„Az a jóakarát, a melylyel a ligát mindentől felkarolják, bizonyítja, hogy égető szükség van rá a nemzetnek. Midőn a királyságon kívüli román nemzet az idegen elleni harcban utolsó erejét is megfeszíti, a mely idegen miután a közelében való részesedéstől megfosztotta, a törvények megszegésével, erőszakkal meg akarja fosztani nemzeti kulturális eszközeitől, megtámadva iskoláját, őseinek nyelvét, meg hitét, és a román anyakebélről barbár kegyetlenséggel ragadja el a három éves gyermekeket, hogy denacionalizálja őket és arra tanítsa, hogy gyűllőjek népet, nyelvüket, vallásukat, sőt még családjukat is; — a midőn azok, a kik a törvény végrehatását követelik, börtönbe vetteknek; midőn több millió testvéreink szájából kétségbeesett kiáltás hallatszik; midőn egy zsarnokias chauvinizmus halálra ítélte néptünk testének egy részét, akkor a legkisebb közöny is biztos nemzeti öngyilkosság volna.”

„Ugyan azért a liga feltette magában, hogy megkezdje a nemzetiességünk védelmére szolgáló harcot és mindaddig szüntelenül küzd, míg ezek a század követelményeitől és az európai szokásoktól elütő üldözések meg nem szűnnek. A liga, azt akarja, hogy testvéreink, bárhol élnek is, teljes szabadsággal birjanak a tanügy tekintetében akarja továbbá azt, hogy nyelvünk tiszteletben tartassék és a román egyház sérthetetlen legyen.”

„Ezen ősi vagydon konzerválására, a mely vagydon a királyságon kívüli román nemzetnek egyedül vagyona, kezdünk meg e mai napon reményében a teljes győzelemnek, egy szent és ünnepélyes harcot s az ebben való részvételre felhívjuk az összes románokat. Esedezünk továbbá az iránt, hogy adják a ligának erkölcsi támogatásukat és rakják fillérjeiket a legmagasabb és legszentebb nemzeti ügy oltárára. Bukarest, 1891 január 24. A végrehajtó bizottság.”

Magyar nemzeti ünnep.

Az idő rohamosan balad előre. Magyarország ezer éves fenállásának ünnepétől még csak egy néhány év választ el. El vagyunk-e készülve reá? Fölépítettük-e a hazaszeretetnek oltárát a nép millióinak keblében, hogy ezáltal egy második ezer évről biztos és rendíthetetlen fundamentumot rakhassuk le? Vajjon, ama külső fényhez és pompához, melylyel az ezer év ünnepeltetni fog, a magyar nemzet millióinak öntudatos lelkesedése fog-e járulni, ki-ki önönmagából merítvén a hazaszeretet meletét?

Méltó e kérdések felett gondolkozni.

Senki hazáját jobban nem szereti, mint a magyar. Ám, e szeretet csak akkor öntudatos, tartós, ha a multnak történetéből, e kiapadhatatlan, tiszta forrásból időnként táplálkozik, ha a csapások sulya alatt, ha a honfi örömeink édes érzetében a Nagy Lajosok, a Mátyások dicső korából egy-egy sugárt lop szívérébe.

Mondjuk ki tisztán, hogy a magyar nemzet nagyobb tömege nem ismeri hazája, nemzete történetét.

Magyarország ezer éves fenállásának ünnepe csak úgy fog méltó lenni a nap jelentőségéhez, ha a nemzet története minden igaz hazafinak szívébe lesz beírva.

Hogyan lehetséges ez?

Ez évtől kezdve március 15-ét tegyük általános nemzeti ünnepé a iskolában, a templomban, a község házában, a kaszinókban, a falusi olvasó egyletekben és mindenütt, a hová a hazaszeretet szava eljutni képes, a hol igazán nemzeti érzet szivét dobogtat.

Van egyházi, van polgári ünnepünk, legyen egy általános nemzeti ünnepünk is, a mikor tiszta éuhában, tiszta szívvel imádjuk a magyarok istenét.

Ismertessük Magyarországot történetét a márciusi napokkal együtt, de ne csak az értelmes, intelligens osztály, hanem főképpen a jó szívű, a romlatlan magyar nép körében. Legyen ez eszmének apostolává e földbirtokos, a hivatalnok, a pap, a tanító, a falusi bíró és mindenki, a ki szent és igaz eszméért lelkesedni tud. — Hívjuk össze közös családba minden hazafias érzelmű más nyelvű testvéreinket, hisz a márciusi napok szabadságot, egyenlőséget és testvériséget hirdettek. A mit e nagy napokban vettünk, önként feleltük meg velük a közös jogok és kötelességek csatolnak ma is össze.

Igy és csak így lesz Magyarország ünnepe zölöge egy újabb ezer évről!

Igy fogta fel a dolgot az „Erdővidéki tanítótestület”, a midőn jan. 26-iki gyűlésében f. év márc. 15-ére egy nagyobbszabású ünnepélyt rendezését e sorok írójának indítványára elhatározta s a központi választmányt egy tagabb körű rendezősséggé egészítette ki. E rendezőség már meg is kezdte munkálkodását s a lelkesen kezdett munkából ítélve bizton következtethetjük, hogy szép eredményt fog elérni.

Éljen, virágozzék soká a derék tanítótestület!

Mi pedig munkára fel! Az 1891-ik évvel új tized kezdődött és egy század záródik be. A századoknak nyomtalanul elrepülni nem szabad!

Hazánk, nemzetünk ellenségei az aknamunkát folytatják. . . Mi mutassuk meg, hogy nem szegyejlük nyiltan szeretni e hazát!

Minden év március 15-ike legyen előkészítő ünnepe az ezer éves nagy nemzeti ünnepélynek!

Vargyas, 1891 febr. 2.

TARCSAFALVI ALBERT.

Háziiparunk.

Régóta kísérletezünk külföldre iparágaknak különböző vidékekeni meghonosításával, a nélkül, hogy egyik vagy másikkal jelentékenyebb eredményt érhetünk volna el.

Napjainkban úgy a magas kormány, mint az alsóbb körök a gyermekjátékipar készítése és meghonosítására irányították figyelmüket s miután csak ezelőtt pár nappal jöttem haza a nagyszabasi gyermekjáték ipartanműhelyből, hol annak gyakorlati eljárást, a véget hosszabb időt töltöttem, korszerűnek tartottam azon tanintézetnél szerzett tapasztalataimról és annak szervezetről egyet, s mást elmondani ha ez által ezen ügy előmozdításához bármely kis mértékben is hozzá járulhatnék.

Azonban előre kell bocsátanom, — hogy az intézet évi bevétele, kiadás és fenntartásáról nem szerezhettem adatokat, miután az intézett előljáró nagyon tartózkodólag viselkedtek velem szembe, e miatt nem sikerült megtudnom, hanem ez tán kívül is áll azon a kereten, melyben az intézet szervezését és működését köré ismertetni óhajtottam.

Az intézet 4 év óta áll fenn, négy tanulóval kezdette meg működését, melyeknek száma időnként szaporítva, ma már 24-re emelkedett, kik közül a négy első már munkás számba megy.

Kezdetben a növendékeket naponta rajzban és mintázásban is oktatták, ez azonban most már nem tudni mi okból teljesen felhagyatott.

A vidéki tanulók az intézetnél bennlakást, és havi öt frt ösztöndíjt élveznek, teljes három éven át.

Ezen intézet fenntartásához az összes nagyszabasi pénzintézetek és iparegyletek évenként nagyobb összeggel járulnak és ezeknek köszönheti megalakulását is.

Az intézet fel van szerelve gépekkel, s mindenféle segéd eszközökkel, melynek értéke 4—5 ezer frtot képviselhet, és egy tanító, és egy munkavezető felügyelete alatt áll.

Iparcikkeik nagyon szépek, annyira hogy a gyermekjáték ipar legtekélyesebbjeinek mondhatók. Alak és szépség tekintetében fölül mulja a gyermekjáték ipar bármely hasonlóttal gyártmányait.

Elárúsítását nagyrészen a Budapesti országos kereskedelmi muzeum közvetíti.

Terve van hogy az intézet már nem sokára egy nagy részvény társaságá alakuljon át 60 ezer frt alaptőkével. Hogy mily anyagi eredményei lesznek, ha esetleg létre-

jön, azt előre nem igen lehet kiszámítani, s meglehet, hogy nemzetgazdaságilag előnyös is lesz, de közgazdaságilag nem annak a célznak fog megfelelni, melyet kezdetben magaelel tűzött, mert t. i. kezdetben nem egy közvetlen anyagi haszonért dolgozó intézmény akart lenni, hanem egy olyan, mely tekintet nélkül az anyagi haszonra a házi-ipar terjedését, és meghonosítását elősegíti, még pedig oly formán, hogy kiképzett növendékeinek az intézetből kiléptük után, a gazdaság mellett fennmaradt szabad idejükben jövedelmező foglalkozást nyújtson; s én azt hiszem csakis ily irányba lenne üdvös ezen iparág fejlesztése.

Káros már magában az is, hogy a kiképzett növendékek továbbra is az intézetben maradnak, mert a hosszas ottlét után rendes iparosokká neveltetnek, s az ilyen aztán nehezen tér vissza a gazdaság mellé, hogy gazdaságát sajátkezűleg művelje meg, már pedig ezen iparág nem biztosít elég jövedelmet arra hogy mint önálló iparos megélhessen.

Általában ezen iparágunk csak mint mellékfoglalkozás, vagy mint háziiparnak van létjoga.

Mi lesz akkor ha egy nagy gyárrá alakul? berendeztetik modern gépekkel, végezteti azt a munkát, melyet tétlen kezeknek kellene végezniük nagyban gyorsan és pontosan s tán lehet olcsóbban is mintha kézzel állítódna elő, s ezáltal lehetetlenné teszi majd azt is hogy ha esetleg valamelyik kiképzett munkásai közül dolgozni is akarna, egy ily gyár gyártmányaival szembe a versenyt felvegye és kiállja és kedve legyen dolgozni.

Az itt leirtakat tájékozáslul akartam előrebocsátani, hogy egy megkezdendő akciónál esetleg szerény véleményemből levonva a következményeket az ügy javára értékesíthessük.

Hogy mily irányban kezdjük meg és tüsszessék ezen iparág, arra csak egy felelet lehet, t. i. az, hogy csakis mint háziipar, miután ezen iparágunk csak így van jövője, a már fenn elmondott okok miatt. Még pedig oly formán, hogy szerveztetnék egy központi háziipariskola, mely a vidékről bejött növendékeket kézimunkában és egy kevés rajzban oktatná, csakis a téli hónapokban három-négy éven át.

Ezen iskola fentartanása azonban növendékeivel továbbra is az összeköttetést, és közvetlenül azoknak egyes anyagok mint pl. a festékek beszerzését és az általuk készített iparcikkék elárúsítását közvetlenül.

Mindenesetre az lenne a legüdvösebb ha azokat készpénzért lehetne beváltani, mert csakis azon esetre lehetne gyorselterjedésre számítani, ha az anyagi haszon azonnal követhetné.

Központi árucsarnokokat kellene szerveznünk, egyes nagyobb városokban, vagy ennek hiánya esetén oly kereskedővel lépni összeköttetésbe, a kik bizonyos rész levonásával az átvett munkának legalább fele értékét az áru átvételénél azonnal fizessék.

Miután ezen iparcikkéknek a külföldről való behozata oly nagy, hogy az itt készített cikkek mennyisége ezzel szemben nem is jöhet számításba, bármily mennyiségben állítanak is elő. Ezen körülmény miatt az elárúsíthatás eléggé biztosítva van.

Kezdjük hozzá tehát a munkához haladéktalanul, melyet ha helyes irányba folytatunk bizonyára meghozza gyümölcsét.*)

PÉTER FERENCZ.

A félelmetes Bismarck.

Ferencz Ferdinánd főherceg pétervári látogatása alkalmul szolgált Bismarck hercegnak arra, hogy sajátalát fejezze ki nemcsak lapok útján, hanem személyesen is a fölött, hogy Németországnak külpolitikájában az ő visszafordulása óta lényegesen változott állott be, a mennyiben a német külpolitika a barátságos egyetértést Oroszországgal feladta.

A vád annál kínosabban eshetik a német külpolitikát intéző köröknek, mert az abban a pillanatban jut nyilvánosságra midőn monarchiánk preumptív trónörökösét rend-

*) Ciklikirő nézetét csak azon esetben osztanók: ha a külföldi gyermekjáték ipara nem állana szemben velünk, mint veszedelmes versenytárs. Magyarországnak ilyen gyárra szüksége van azért is, hogy a kívándó millióiból valamit visszatartsan. A nemzetgazdasági előnyök mellett az említett hátrányok elenyésző csekélységek. Különben is e fontos iparág nem tekinthető tisztán csak mellék foglalkozásnak.

atni

H i r d e t é s e k.

Sz. 20—1891.

33. (10—10)

Sz. 1377—1891.

120. (2—3)

Ajánlati hirdetés a fakeskedő részvénytársaságtól KOLOZSVÁRTT.

A fenti társaságnak letarolás végett haszonbérbe adott volt naszódvidéki községek egyesített kezelés alá vett erdősegeiből az alább körülírt vágás sorozatokban kihasználás alá kerülő fenyőfa állaboknak 3 egymásután következő éveken át a részletes feltételekben körülírt módoni levágása, a levágott fák mintegy 80 százaléknak 4 metertől 30 meter hosszúságban 26 cm. vastagságtól és mintegy 20 százaléknak 7 metertől 20 meterig 16 cm. vastagságtól leendő meghosztolása, ezen fák az erdőből az uszavizig leendő leszállítása, azok tutajba kötve **Bethlenben** vagy **Deésen** felállítandó fűrésztelphöz a Szamoson és mellékágain leendő leszállítása, ezen fák kiipartolása és a telephelyen használat alá kerülő évente **141.43** egyszáznegyveneg egész és negyvenhárom századrész cat. hold.

A kihasználás alá kerülő erdőrészek a következők:

1. A radnai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsz-tály I. vágásorozatából a Kirczibába nevű erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **29.25** huszonkilenc egész és huszonöt századrész cat. hold.

2. A radnai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsz-tály I. vágásorozatából az Izvoru Mare (Valea Mare) nevű erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **141.43** egyszáznegyveneg egész és negyvenhárom századrész cat. hold.

3. A radnai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsz-tály I. vágásorozatából a Valea Marilor nevű erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **200** kétszáz cat. hold.

4. A szálvölgyi m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsz-tály I. vágásorozatából a Doszu Maguritz nevű erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **26.55** huszonhat egész és ötvenöt századrész cat. hold.

5. A szálvölgyi m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsz-tály I. vágásorozatából a Valea Glodului nevű erdőrészen kihasználás alá kerülő, évente **77.4** hetvenhét egész és négytizedrész cat. hold.

6. Az ilvai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsz-tály I. vágásorozatából a Valea Selhoza nevű erdőrészen kihasználás alá kerülő, évente **130.77** — egyszázharminc egész és hetvenhét századrész cat. hold.

7. Az ilvai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsz-tály II. vágásorozatából a Les fővölgyének Valea Ilutia nevű mellékvölgyében kihasználás alá kerülő, évente **80** nyolcvan cat. hold.

8. Az ilvai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsz-tály III. vágásorozatából az Anies nevű fővölgyének Izvoru Calului nevű mellékvölgyében kihasználás alá kerülő, évente **96.86** kilencvenhat egész és nyolcvanhat századrész cat. hold.

A szükséges beruházásokat, mint folyamszabályozás, vízfogók, surrantók és elterelő gerebeket a társulat saját költségén készítteti el és vállalkozó csak azok fentartásáról és netaláni kiegészítéséről gondoskodik saját költségén.

Ajánlat tehető:

1. Az egyes vágások fenyőfa állabának termelése, lecsusztatása és letutajozására.

2. Az összes vágások fenyőfa állabának termelése, lecsusztatása és letutajozására.

Az ajánlatokban a fák levágási, lecsusztatási, letutajozási és számbaadási költségei köbmeterenként számítandó egységárban lesz kiteendő, — külön kitüntetve — ezek **Bethlenben** vagy **Deésen** leszállítva.

Az ajánlatban a vállalkozó által nyújtandó biztosíték megjelölendő, valamint az is, hogy a társaság által eszközözendő beruházási költségek törlesztésére vállalkozó a szállított fák köbmeterenkénti árából mily összeget ajánl fel, mi levonásba tehető.

Az ajánlatok legkésőbb **1891. évi március hó 1-ig** zárt borítékban a kolozsvári fakeskedő részvénytársasághoz nyújtandók be és a következő felirattal látandók el:

„Ajánlat a 20—1891. számú felhívásra.”

A letarolási és szállítási részletes feltételek a társaság irodájában, **Kolozsvárt főtér 2. sz. alatt**, naponta délelőtt 9—12, délután 2—6 óráig megtekinthetők.

Deésen,

a legélénkebb forgalmu hiduteza
szegletén levő

„Bánffy” emeletes vendéglő
folyó évi április hó 24-étől kezdve
több évre kiadó.

Értekezhetni **Hirsch Lipót** tulajdonossal

DEÉSEN.

115. (3—8)

Versenyárgyalási hirdetés

(a posta és távirda palota építésére.)

Kolozsvár szab. kir. város tanácsa a Kolozsvárt építendő **posta és távirda igazgatósági palota** felépítési munkáinak felvállalására nyilvános versenyárgyalást hirdet.

A vállalati munkák a megállapított költségvetés szerint következöleg vannak előirányozva:

1. Földmunka	6492 frt 63 kr.
2. Kőműves munka	92551 frt 94 kr.
3. Kőfaragó munka	2820 frt 81 kr.
4. Szobrász munka	483 frt 58 kr.
5. Ácsmunka	7744 frt 67 kr.
6. Asztalos, lakatos, mázó és tüvegés munka	15539 frt 25 kr.
7. Padozati munka	2878 frt 88 kr.
8. Vasmunka	14602 frt 99 kr.
9. Cserépfedő munka	2929 frt 88 kr.
10. Bádgos munka	2895 frt 81 kr.
11. Szobafestő munka	1245 frt — kr.
12. Kályhas munka	3117 frt 50 kr.
13. Udvarok burkolati munkája	4449 frt 79 kr.
14. Légcsvezetési munka	1479 frt 80 kr.
15. Kárpitos munka	428 frt 80 kr.
16. Csatornázási munka	835 frt 62 kr.
17. Kerítésfal munka	2570 frt 06 kr.

Összesen . . . 162467 frt 06 kr.

az az **Egyszáz hatvankétezer négyszázhatvanhét forint hat krajczár.**

A pályázat írásos zárt ajánlatok útján történik és versenyezni csak az összes munkanemekre lehet, egyes munkákra érkező külön ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A vállalati árat az ajánlatban a % leengedés kitüntetésével és pénzösszegben is ki kell fejezni.

Az ajánlatok beadásának határideje **1891. évi február hó 28-ik napjának délelőtti 12 órája.** Elkésve érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok ugyanazon napon d. u. 3 órakor nyilvános tanácsülésen fognak felbontatni.

Az ajánlatok kellően lepecsételve és bánatpénzzel ellátva Kolozsvár sz. kir. város tanácsához nyújtandók be a következő felirattal: „Ajánlat a Kolozsvárt építendő posta és távirda igazgatósági palota építési munkáinak elvállalására.”

Az ajánlatokhoz az előirányzott összegnek 5%, vagyis **8123 frt 35 kr.** készpénzben vagy bérzei árfolyam szerinti értékpapirokban, esetleg megfelelő értékű kolozsvári pénzintézeti betéti könyvben bánatpénzül melléklendő. A városi mérnöki hivatalban d. u. 9—12 és d. u. 3—5 óráig bármikor megtekinthetők az építésre vonatkozó tervek és költségvetések, melyekről ugyanott másolatokat lehet készíteni.

Az árlejtési és építési feltételek, melyek egyszersmind szerződési pontozatokul szolgálnak, Svaesina Géza városi tanácsos úrnál a hivatalos órák alatt bármikor megkapathatók.

Kolozsvár sz. kir. város tanácsának 1891. évi január hó 27-én tartott üléséből.

ALBACH GÉZA,
kir. tanácsos, polgármester.

Dr. Hintz György gyógyszerháza.

FŐRAKTÁRA

mindennemű Bel- és Külföldi különlegességeknek;

valódi Angol és Francia Illatszereknek; gyógy- és pipere-szap-panoknak; a legkedveltebb haj-, kéz- és arcpomádéknak; (különösen ajánlatom a Báró Jósika Andor-féle China-hajpomádé-ját.) — Hajfestők (szőke, barna és fekete), Hajszeszkek, Hajporok, Fogporok, Fog- és Szájvizsek stb.

Dr. Demidoff Szibériai fagybalzsama,

próba-tüveg 50 kr., nagy tüveg 1 frt.

Tokaji aszúk, Egri és Mésesi vörös gyógyborok; a legkellemesebb ízű 1870. évi Cognac. Courviéristől (palackokban és poharakban) 3 frt 50 krtól 30 frtig (70 cöliter)

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek. — Viszont eladók árkedvezményben részesülnek.

16. (10—10)

Palóczy Lajos,
gyógyszerész.

Kolozsvár, főtér 27. szám.

Öltönynek való szövetek.

PERUVIEN és DOSKING

a magas Clerus számára.

Szabályszerűen előírt szövetek

hivatalnok, veteránok, tisztek, tornászok és lívrés cselédek számára.

Legfinomabb szövetek

billárd- és más játszó-asztalok részére, ezen kívül vízmentes

— VADÁSZÓLTÓZÉKNEK —

Utazó plaidek 4—12 forinttól kezdve

a legkínzóbb és legtartósabb szövetekből.

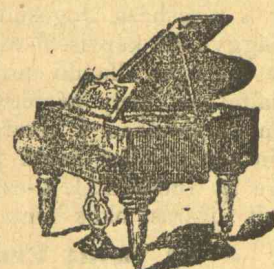
STIKAROSZKY JÁNOS

gyári raktár BRÜNNEN.

Minták bérmentve. Minta-kártyák a szabó mester uraknak bérmentetlenül. Utánvételi küldemények 10 frton felül bérmentve.

Állandó posztóraktárom értéke meghaladja a 200,000 frtot, s így magától értetődik, hogy egy ily nagy világhíremlő sok szövet maradék marad, mit könnyen vagyok az előállítás összesnél jóval olcsóbban elveztegetni. Minden józan gondolkodás ember beláthatja, hogy ily kis maradékokból mitna nem kiűthető, mert néhány száz minta-darabka megrendelése által ezen maradékokból semmi sem maradna és ezek szerint valószínű szédélges, ha posztó-ezések maradék-mintákat hírdetnek és ily esetekben minta darabok magáról a végről és nem maradékokból vannak levágva és az ilyen eljárás csőljá könnyen érthető.

Oly maradékok, melyek nem tetszenek, kicserélhetnek, vagy a pénz visszaadatik. Levelezések német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven elfogadhatnak. 148. (1—24)

Helyiségváltozás végett

eladom

ZONGORÁIMAT

és

HARMONIUMOKAT

eredeti gyári áron.

mire a nagyrédmű közönség becses figyelmét fehvom.

Zongora-javítások és hangolások

lelkiismeretesen eszközöltetnek, úgy helyben, mint vidéken.

DEUTSCH GÁBOR,

zongora készítő és raktáros
Kolozsvár, belközép-utca 6. szám.

152. (1—3)

TÜZIFA

hosszu öleken,

ösمرت jó száraz minőségű és hosszúsága, 2
mtr. széles és 2 mtr. magas öleken,

házhoz szállítva:

bükkfa 18 frtjával,
tölgyfa 17 „

Megrendelhető posta útján:

Gyalui Rosenberger Bernátnál, Gyaluban.

153. (1—3)

Szász-Csanád közég határán,

Balázsfalva mellett, vasúti állomástól fél órányira,

örökáron eladó

140 hold külső birtok

és

5 belső telek épületekkel.

Egy holdnak ára **35 (harminczöt) osztr.
ért. forint.**

Értekezhetni Gyárfás Lajossal CSAPÓN,

u. p. RADNÓTH.

147. (1—2)

3000 forint kölcsön kerestetik

8%-os kamatra,

kellő biztosíték mellett;

továbbá:

egy biztos jó jövedelmező üzlethez 5000 frt
készpénzzel

társ kerestetik.

További felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

111. (3—8)

!!UJ ÓRÁS ÜZLET!!

Van szerencsénk a n. érd. közönség szives tudomására hozni,
hogy **Kolozsvárt, hid-utca 2. szám alatt a**

Popovits Ernő-féle órás-üzletet átvettük

és a mai kor igényei szerint berendezve

DUNKY BÉLA és Társa

özég alatt megnyitottuk.

Raktárunkban dús választék van mindenféle arany- és ezüst női- és férfi órákban, valamint inga-, franczla-, asztali-, fall-, íróda-, szalon-, ebéd- és ébresztő órákban, a legpontosabban szabályozva, 2 évi jótállás mellett adatnak el.

Elvállalunk mindennemű óra-javításokat lelkiismeretes és pontos kivitellel, jótállással.

Vidéki megrendelések pontosan és legnagyobb figyelemmel, lelkiismeretesen eszközöltetnek, jótállással.

A n. érd. közönség szives pártfogását kérve, maradunk

kiváló tisztelettel

107. (4—6)

Dunky Béla és Társa.